

Vastaus

(21. toukokuuta 2002)

Neuvosto pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä tutustumaan vastauksiin, jotka neuvosto antoi tästä asiasta kyselytunnilla tämän vuoden helmikuussa pidetyssä istunnossa (Hans-Peter Martinin kysymys H-0055/02 "Valmistelukunnan puheenjohtajan palkkavaatimukset"), sekä Hans-Peter Martinin kirjalliseen kysymykseen P-3630/01 "Valmistelukunnan puheenjohtaja" annettuun vastaukseen.

Neuvosto huomauttaa, että Euroopan parlamentti päätti täysistunnessaan 27. ja 28. helmikuuta 2002 hyväksyä järjestelyt valmistelukunnan rahoituksen varmistamiseksi.

Neuvosto muistuttaa kysyjälle lisäksi, että Valéry Giscard d'Estaingin nimitti valmistelukunnan puheenjohtajaksi Eurooppa-neuvosto, kuten käy ilmi puheenjohtajan päätelmien (Laeken 14. ja 15. joulukuuta 2001) liitteen I "Laekenin julistus Euroopan unionin tulevaisuudesta" III kohdasta. Näin ollen kysymys 6 ei ole enää ajankohtainen.

(2002/C 205 E/108)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0230/02

esittäjä(t): Bartho Pronk (PPE-DE) komissiolle

(6. helmikuuta 2002)

Aihe: Lisäeläkejärjestelmien aiheuttamat vapaan liikkuvuuden rajoitukset

Lisäeläkejärjestelmät rajoittavat niiden yhteisön kansalaisten liikkuvuutta, jotka työskentelevät tai ovat työskennelleet uransa aikana eri jäsenvaltioissa. Esimerkki kyseisestä rajoituksesta on, että tietyiltä sopimuksilta edellytetään karenssiaikaa, joka edeltää eläkeoikeuden voimaantuloa, ja vielä säännöllisemmin ilmenee, ettei työkausia ole mahdollista laskea yhteen. Kun ottaa huomioon, etteivät asetukset koske lisäeläkkeitä, ei ole mitään korvaavaa järjestelmää, joka estäisi työntekijöiden liikkuvuuden rajoittamista.

Onko komissio kanssani yhtä mieltä siitä, että lisäeläkejärjestelmät rajoittavat työntekijöiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä? Aikooko komissio ryhtyä korjaaviin toimenpiteisiin tämän asian vuoksi?

Anna Diamantopouloun komission puolesta antama vastaus

(3. huhtikuuta 2002)

Kuten arvoisa parlamentin jäsen oikeutetusti toteaa, siirtotyöläisten sosiaaliturvaa koskeva nykyinen yhteisön lainsäädäntö (asetus (ETY) N:o 1408/71⁽¹⁾) ei kata lisäeläkejärjestelmiä.

Lisäeläkejärjestelmät kuuluvat direktiivin 98/49/EY⁽²⁾ soveltamisalaan. Direktiivillä taataan yhdenvertainen kohtelu eläkeoikeuksien säilyttämisen osalta. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että lisäeläkejärjestelmiin kuuluvien lailliset eläkeoikeudet säilyvät niillä, joiden osalta ei enää suoriteta maksuja kyseiseen järjestelmään heidän muutettuaan jäsenvaltiosta toiseen, samassa laajuudessa kuin niillä, joiden osalta ei enää suoriteta maksuja mutta jotka jäävät edelleen samaan jäsenvaltioon.

Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että lisäeläkejärjestelmistä maksetaan järjestelmän piiriin kuuluville henkilöille samoin kuin muille tällaisten järjestelmien mukaisten oikeuksien haltijoille muissa jäsenvaltioissa kaikki ne etuudet, jotka heille näiden järjestelmien mukaan kuuluvat, mahdolliset verot ja toimituskulut

vähennettyinä. Direktiivi 98/49/EY mahdollistaa lisäksi sen, että jäsenvaltiossa perustettuun lisäeläkejärjestelmään kuuluva lähetetty työntekijä työskennellessään lähetettynä toisessa jäsenvaltiossa voi edelleen tai hänen puolestaan voidaan edelleen suorittaa maksuja kyseiseen lisäeläkejärjestelmään.

Direktiivissä ei kuitenkaan käsitellä muita ongelmia, kuten karenssiaikoja. Kysymys on monimutkainen, sillä se koskee sekä sosiaalista suojelua että verotusta. Siksi on tärkeää, että kaikki asiaankuuluvat osapuolet otetaan mukaan kehittämään sopivia ratkaisuja. Komissio onkin perustanut Euroopan eläkefoorumin, jotta jäsenvaltiot, työmarkkinaosapuolet sekä eläkelaitokset ja -rahastot voivat yhdessä käsitellä suurimpia esteitä ja pyrkiä määrittämään parhaimmat ratkaisut. Kuten 13. helmikuuta 2002 päivätyssä ammattitaitoa ja liikkuvuutta koskevassa komission toimintasuunnitelmassa⁽³⁾ todetaan, komissio kuulee näiden foorumilla käytyjen keskustelujen tuloksen perusteella työmarkkinaosapuolia virallisesti keväällä 2002 kartoittaakseen jatkotoimet, joiden avulla voidaan edistää siirtotyöläisten lisäeläkeoikeuksien siirrettävyyttä koskevissa kysymyksissä.

Lisäeläkkeiden verotus aiheuttaa usein esteitä työntekijöiden vapaalle liikkuvuudelle. Siksi komissio antoi 19. huhtikuuta 2001 tiedonannon, jonka aiheena on ”Rajat ylittävää työeläketarjontaa koskevien veroesteiden poistaminen”⁽⁴⁾. Ecofin-neuvosto pyrkii nyt tiedonannon perusteella parantamaan jäsenvaltioiden välistä tietojenvaihtoa työeläkekysymyksissä, ja se käsittelee samalla myös kaksinkertaista verotusta sekä kaksinkertaista verottamattomuutta. Ecofin-neuvoston on määrä saada työ päätökseen tämän vuoden loppuun mennessä. Komissio puolestaan tutkii parhaillaan, mitä verotussääntöjä jäsenvaltiot soveltavat työeläkkeisiin. Komissio toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että EY:n perustamissopimuksen mukaisia perusvapauksia noudatetaan, mukaan luettuna asian mahdollinen vieminen Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen EY:n perustamissopimuksen 226 artiklan nojalla. Tuomioistuimessa on jo käsiteltävänä kaksi tähän liittyvää asiaa: Danner ja Skandia-Ramstedt⁽⁵⁾. Molemmat asiat voisivat myötävaikuttaa suuresti verotuksellisten esteiden poistamiseen, mikäli tuomiot ovat veronmaksajien kannalta myönteisiä.

- ⁽¹⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71, annettu 14. kesäkuuta 1971, sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä, EYVL L 149, 5.7.1971. Asetus on saatettu ajan tasalle 2. joulukuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL L 28, 30.1.1997), ja sitä on viimeksi muutettu 5. kesäkuuta 2001 annetulla parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1386/2001 (EYVL L 187, 10.7.2001).
- ⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 98/49/EY, annettu 29. kesäkuuta 1998, yhteisön alueella liikkuvien palkattujen työntekijöiden ja itsenäisten ammatinharjoittajien lisäeläkeoikeuksien suojaamisesta, EYVL L 209, 25.7.1998.
- ⁽³⁾ KOM(2002) 72 lopullinen.
- ⁽⁴⁾ Komission tiedonanto neuvostolle, parlamentille ja talous- ja sosiaalikomitealle, EYVL C 165, 8.6.2001.
- ⁽⁵⁾ Asiat C-136/00 ja C-422/01.

(2002/C 205 E/109)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-0231/02

esittäjä(t): **Arlindo Cunha (PPE-DE) komissiolle**

(6. helmikuuta 2002)

Aihe: Yhteisön tukikehysten toteuttaminen Portugalin metsäalalla

Portugalia koskevaa yhteisön tukikehystä hyväksyttäessä maatalousministeri ilmoitti, että hallituksen tavoite oli nostaa metsäalaan tehtävien sijoitusten määrä 200 miljardiin escudoon. Alan asiantuntijoilta saamani tiedot osoittavat kuitenkin, että tukien toteutusaste (valtion myöntävät tuet edunsaajille) sekä Agro-ohjelmasta (toimi 3) että Ruris-suunnitelmasta (maanviljelysalueiden metsittäminen) on huomattavasti jäljessä siitä, mitä komission kanssa sovittiin. Tästä voi aiheutua yhteisön määrärahojen siirtoa muihin jäsenvaltioihin vuoden 2002 jälkeen.

Mikä on edellä esitettyyn liittyen toimien materiaallinen ja rahoituksellinen toteutusaste (myönnettyjen tukien eikä hyväksytyjen hankkeiden määrä)?